

Luisterende handen – Overdenkingen over verhalen en verstillings

Pavitra Wolf is een door het Milne Institute in de Verenigde Staten gediplomeerd beoefenaarster van cranio-sacraal therapie en heeft een opleiding Biodynamic Craniosacral Balancing gevolgd bij Bhadrena Tschumi en Kavi Gemin aan het International Institute for Craniosacral Balancing, ICSB in Zwitserland. Ze is geboren in Duitsland en werkt al ruim 20 jaar met mensen. Ze heeft een brede ervaring in diverse disciplines op het gebied van lichaamswerk en healing. Pavitra woont in Amsterdam. Daar leidt zij in haar privé-praktijk individuele sessies, alsmede workshops in cranio-sacraal balanswerk, traumaverwerking en meditaties.

Met mensen zijn is een opmerkelijke gelegenheid, vooral als dat zijn plaatsvindt tijdens de intensiteit van een cranio-sacraalsessie. Op het moment dat een cliënt binnenkomt, verandert er iets in mij. Het is alsof mijn antennes worden uitgeschoven en mijn "ontvangst"-stand wordt geactiveerd. Ik voel een aanwezigheid groeien in het veld rond mijn lichaam. Mijn eigen veld en intentie maken contact met het droomlichaam van mijn cliënt. In visionair cranio-sacraal werk verstaan we onder droomlichaam het gehele intelligentieveld dat we kunnen waarnemen in onze cliënten. Dit bestaat uit fysieke, emotionele, mentale en spirituele componenten, die zich allemaal aandienen wanneer we ze aandacht geven met luisterende handen en een luisterende aanwezigheid. Ik betreed dit veld van diepe uitwisseling met veel respect voor mijn cliënten. Ik nodig het droomlichaam daardoor uit zijn verhaal te vertellen over fysieke spanningen, emotionele wonden en de pijn en uitwerking die deze hebben gehad op de ziel.

Hoe werkt het? Hoe verloopt een sessie?

Toen Susan* bij mij kwam, had zij al een paar maanden pijn in haar onderrug. Door mijn veld te vergroten en vanuit innerlijke stilte te luisteren naar haar heiligbeen en ondereind van haar ruggengraat, nam ik na vier tot vijf minuten een verkramping en een koud gevoel waar aan de linkerkant van haar heiligbeen. Ook voelde ik verdriet in mij opkomen. In stilte moedigde ik Susan aan haar tranen de vrije loop te laten. Kort daarop begon ze te huilen en kwamen oude pijnen in haar naar boven. Haar heiligbeen begon warm te worden en ze begon te trillen. Ik nodigde haar uit het trillen toe te laten en te ondersteunen, terwijl haar lichaam de oude spanningen losliet. Intussen voelde haar heiligbeen heet aan en zei ze, nog steeds trillend, na enige tijd: "Ik heb het gevoel dat ik uit de koelkast ben gestapt ...", waarna ze glimlachte.

Wat er gebeurt met mensen als we bereid en in staat zijn om in stilte bij hen te zijn, te wachten en *echt te luisteren*, ons te bevrijden van alle meningen en vooroordelen, zodat het droomlichaam zijn verhaal kan vertellen, is een wonder, een mysterie.

Een sessie begint met het openstellen voor het grotere intelligentieveld dat wij beiden op het punt staan te ontmoeten. Om contact te maken met de ziel en het verhaal van het droomlichaam te kunnen horen moet ik stil zijn, zwijgen en wachten. "Wees stil en weet", luidde de boodschap van Sutherland. Het "Ik" moet het veld ruimen om te

veranderen in het "lege vat" dat ruimte biedt aan alles dat het droomlichaam van de cliënt heeft te vertellen. En reken maar dat het zijn verhaal kwijt wil!

De bewuste openstelling van mijn gevoel voor dit veld is het startsein voor iets groters, de grote oceaan waarin wij allemaal de golven zijn. Er komt een subtiel proces op gang. Openstelling van het visionaire bewustzijn betekent een kanaal worden voor alles dat er doorheen wil stromen; voor de verhalen die het lichaam en de ziel van mijn cliënt moeten vertellen en voor andere berichten uit het onbekende.

Mijn vermogen om te zijn in plaats van te doen - van handelen zonder te handelen - is hierbij cruciaal. In het Taoïsme wordt dit wu-wei genoemd.

Wu-wei betekent actie zonder actie. Het betekent handelen zonder te handelen. Het betekent toe te staan wat zich aandient. Doe het niet, sta toe dat het gebeurt. Dat is de weg van het hart.

Osho

Door te vertrouwen op de stilte weet ik ook wanneer ik moet zwijgen en wanneer ik moet spreken tegen het systeem van een cliënt. Het droomlichaam is erop afgestemd zichzelf te helen. Het uit niet alleen zijn klachten, maar ook zijn behoeften. Het vormt de blauwdruk voor zijn verzorging, een inherent behandelplan. Soms kan communicatie met de verschillende structuren het proces ondersteunen. Acceptatie en een uitnodiging los te laten kunnen voldoende zijn om het verhaal van een lang "vergeten" ongeluk aan het licht te brengen en te transformeren. "De remedie tegen pijn ligt in de pijn besloten." heeft Rumi gezegd.

Maar wanneer het hoofd van iemand mij vertelt niets te doen, dan doe ik precies dat; niets. Ik luister en volg wat zich aandient.

Als visionair cranio-sacraal werker wordt mij vaak gevraagd wat visionair cranio-sacraal werk is en hoe het zich onderscheidt van andere vormen van cranio-sacraal therapie. Laat ik het zo omschrijven: "Visionair cranio-sacraal werk combineert verschillende tradities; osteopathie, energiewerk en het niet-handelen uit het Taoïsme. Maar het is ook "sjamanistisch" cranio-sacraal werk. Het grote geheim van het sjamanisme is de intentie. Luisteren met aandacht en intentie is een uitnodiging voor de eigen intelligentie van het lichaam, de intelligentie van de kosmos zich te openbaren. Gerichte aandacht voor een fysieke doelstructuur of een verloren ziel, helpt het droomlichaam zijn eigen manier vinden om zichzelf te reorganiseren."

Visionaire cranio-sacrale therapie is ontleend aan onze "geestelijke voorouders" Andrew Taylor Still en William Sutherland, die beiden een uitzonderlijke visionaire gave bezaten. Ze waren alle twee beroemd om hun wonderbaarlijke vermogen een verwonding te zien vanaf de overkant van een vertrek. Dit soort zien is het resultaat van jaren ervaring en een diepgaande kennis van anatomie en fysiologie, maar ook het talent om dat te zien wat voor de ogen van de meesten van ons verborgen blijft. Als visionair cranio-sacraal werker open ik mijn presentieveld om het totale droomlichaam te voelen, inclusief allerlei dingen die doorgaans verborgen blijven voor onze gewone ogen. Dit is tegelijk opmerkelijk en normaal; wij dragen deze gave allemaal in ons. De meesten van ons zijn zich er af en toe van bewust wanneer de gave naar buiten komt door de manier waarop

we informatie ontvangen of mensen intuïtief "aanvoelen". Ondanks dat dit voelen normaal is, blijft de ontmoeting die hierdoor ontstaat altijd diep en nieuw voor mij.

Het bio-elektrische veld rond een persoon is als een database met informatie. Dit veld zendt voortdurend signalen uit; het kan niet anders. Ons zogeheten "zesde zintuig" vangt deze informatie op en is in staat die te "lezen". We kunnen dit instrument bewust gebruiken. Het zesde zintuig wordt gevormd door verschillende soorten waarnemingen: het innerlijk oog, innerlijk oor, empathisch gevoel en het hart. Door af te stemmen op de "frequenties" die iemand uitzendt, weet ik intuïtief waar iemand *echt* mee zit, waar hij of zij moet worden aangeraakt en hoe ik kan helpen.

Tijdens een diagnose zoeken we zielscontact. Als we de ziel niet kunnen zien, horen of voelen, is er geen heling, maar slechts een herschikking van symptomen.

Hugh Milne

Niet alleen het fysieke lichaam, maar elk component van het droomlichaam is een uiting van bewustzijn en heeft een eigen droom of verhaal te vertellen. Elk ongemak en elke klacht heeft een diepere reden er te zijn en is een poging van het droomlichaam zijn verhaal te vertellen. Behandeling van het complete droomlichaam vereist werken vanuit respect en stilte, zodat het droomlichaam gelegenheid krijgt zich te ontwikkelen in de richting die zijn eigen intelligentie ingeeft.

Aanwezig zijn met aandacht en intentie en het ontstaan van dat proces toelaten zal helpen de gezondheid van binnenuit te herstellen.

www.bodyandbeyond.nl

* naam uit privacyoverwegingen gewijzigd

Gepubliceerd in:

De Dura – Tijdschrift voor Cranio Sacraal en Meditatie, nummer 11, voorjaar 2008

Vertaling door Max Barber